

обрађивали. Као резултат, израчунали смо "коэффициенте зависности" текстова. Ако је тај коэффициент за два текста X и Y који се упоређују истог реда величине као код поуздано зависних текстова из интервала XIII-XX в., текстове X и Y (и одговарајуће временске периоде) смо називали статистички зависним. У том случају одговарајуће временске одсечке на ГХК смо обележавали истим симболима, рецимо, истим словом L . Симболе смо бирали произвољно. Ако је пак коэффициент близине за текстове X и Y који се упоређују био истог реда величине као код поуздано независних текстова из интервала XIII-XX в., тај пар текстова X и Y смо називали статистички независним. У том случају смо одговарајуће епохе на ГХК представили различитим симболима (на пример, словима H и C). Наиме, експерименталном анализом поуздано датираних текстова који описују догађаје из XIII-XX в. било је откривено да уведени коэффициенти близине сигурно разликују парове поуздано зависних текстова од парова поуздано независних текстова. Дакле, поређењем произвољних текстова X и Y можемо утврдити да ли вредност одговарајућег коэффициента пада у "зону зависних" или у "зону независних" текстова. Наравно, границе зона су нађене експериментално.

Као резултат статистичких истраживања пронађени су и на ГХК обележени парови статистички зависних текстова и одговарајућих епоха. Показало се да се резултати примене разних метода чудесно слажу. Наиме, ако је пар текстова (периода) статистички зависан са аспекта једне методе, исти пар је зависан и са аспекта осталих метода (ако су оне уопште применљиве на те текстове). Сматрамо да је такво слагање резултата значајно. Такође је значајно да на интервалу XIII-XX в. наше методе нису откриле никакве неочекиване дупликате, зависне текстове, непознате раније. У исто време, пре XIII, а нарочито пре X в., исти методи неочекивано откривају много нових статистички зависних текстова (дупликата) који су раније сматрани у сваком смислу независним и који су обично везивани за разне епохе.

Глобална хронолошка карта са обележеним на њој статистичким дупликатима је други главни резултат књиге.

Трећи главни резултат је од стране аутора уочено разлагање ГХК у збир четири слоја, при чему су ти слојеви практично међусобно идентични, али померени један у односу на други за знатне временске интервале. Сваки такав слој се може сматрати извесном "кратком хроником". Веома грубо речено, можемо казати да је савремени традиционални "уџбеник" древне и средњовековне хронологије (са статистичке тачке гледишта) збир, добијен лепљењем четирију копија једне исте кратке хронике.

Основни део књиге је концентрисан око набројаних резултата. Следећи слојеви имају хипотетички и интерпретативни карактер. Они су предвиђени само да формирају могући одговор на питање значења откривених емпиријско-статистичких чињеница.

5. слој. Можемо га назвати интерпретацијским. Овде предлажемо хипотезе које би могле да објасне пронађене законитости и разлоге настанка дупликата. Овај материјал се не сматра дефинитивним. "Кратки уџбеник" који овде предлаже аутор не претендује на "коначност" и може се сматрати засад